

ŠKOLSKÝ ČASOPIS SOŠOaS PRIEVIDZA

ŠTUDENT

OBČASNÍK

ČÍSLO 18

december 2015

S pokorou čakáme čas,
keď začína vládnuť zima.
Keď stretne sa obloha v nás,
keď každý to čaro vníma.
Zostáva ukryté v duši,
to tajomstvo všetkých čias.
To snáď už každý tuší,
všetko je v hĺbke nás.

Miroslav Kamody, IV.F

Milí študenti, milí čitatelia,

v školskom roku 2015/2016 sa Vám zase prihovárime prostredníctvom školského časopisu Študent.

Po krásnom slnečnom lete a nádherných letných prázdninách sme opäť zaklopkali na školskú bránu Kaliny.

Ani sme sa nenazdali a **september**, ktorému pristane pomenovanie „administratívny školský mesiac“, nám ubehol ako voda. Absolvovali sme náročné „papierovačky“, rôzne štatistiky, tlačivá, potvrdenia o návšteve školy (poniektorí by ho mohli aj vrátiť..., skôr by si zaslúžili doklad o zaregistrovaní medzi žiakov Kaliny...), doklady o existencii, atď.

Prebehla jesenná maturita a záverečné skúšky v učebných odboroch. Začínali sa objavovať prekvapujúce študijné výsledky - prvé známky.

Október, mesiac školskej stability, sa zdal byť pokojnejší, ale s padajúcim lístím sme začali padať aj my, a tak sme si zaslúžili jesenné prázdniny.

V **novembri** nastúpila veľmi nepríjemná „školská naháňačka“, prezúvanie v budove školy, pribúdajúce zápisy v triednych knihách.

Známky sa množili a prvá štvrťročná klasifikačná porada bola aj o vysokých číslach v ABS v školskej dochádzke. Niektorým rodičom škola poslala nemilé „srdečné pozdravy“ – štvrťročné upomienky, tzv. bonzáčiky... ☹

Začína sa **december**, koniec roka za dverami, Perinbaba dovolenkuje, ale pani Zima nezaháľa a ani my. Snažíme sa dokončiť ešte nedokončené a tešíme sa na vianočné prázdniny.

Na prvý pohľad to pôsobí, ako keby sme len prázdninovali...! ☺

Domáci však vedia, že život na Kaline je plodný a pestrý. Na našej webovej stránke sa o tom môžete presvedčiť, len sa to tak hemží aktivitami...

Časopis, ktorý si začínate prezerat', je tiež toho dôkazom. Dočítate sa v ňom o tom, ako túžime milovať a byť milovaní, ako láska prechádza aj cez žalúdok, že peniaze nie sú všetkým, ale skoro na všetko, aké dôležité je dobre vedieť plánovať, počítať, čítať, besedovať, „mudrovať“, zabávať sa, tancovať, spievať a život milovať... ☺

Príspevky do školského časopisu nám posielajú naši študenti, ale aj druhí rodičia našich žiakov – naši učitelia a majstri odborného výcviku.

Všetkým zo srdca veľmi pekne ďakujeme a Vám prajeme nerušené čítanie.

V. Mádrová

Na Kaline dobre, na Kaline zdravo...!

Príjemne nás prekvapili naši prváci, ktorí si hneď na začiatku školského roka uvedomili, čo im chce naša škola dať a čo sa od nich očakáva. Za všetkých to vyjadrila slovom básnika Nikolka z I.F:

Naša škola

Keď sa povie stredná škola KALINA,
ľudia si povedia, že učenie na nej bude malina.

Pravda je však taká,
že aj na nej sa často maká.

Samozrejme, sú tam príjemní ľudia,
ktorí nás nikdy nenudia.

Máme tam všetky profesorky radi,
nie je nič, čo nám na nich vadí.

Niektorí vravia, že nás profesorky mučia,
no pravda je taká, že oni nás len učia.

Táto škola vôbec nie je zlá,
občas sa na nej dokonca aj hrá.
Je to pre nás niečo ako druhý dom,
v ktorom každú chvíľu zvoní zvon.

Zvonček zazvonil aj teraz
a viete čo to znamená pre vás.

Začala sa prvá hodina
a nezabúdajte na to, že od prvého zvonenia ste nová rodina.

Nikola Franková, I.F

Vedenie našej Kaliny:

riaditeľ školy PaedDr. Štefan Gaman, *zástupkyne školy*: Mgr. Darina Krčíková,
Mgr. Jana Pernišová, Ing. Jana Sudrová, Ing. Helena Beňačková.

Šťastné, veselé a láskyplné

Za nami je čoskoro ďalší rok a blížiac sa **Vianoce** už teraz bijú do očí zo všetkých strán... Mnohí z nás majú však pocit, že nový rok sa nezačína úderom silvestrovskej polnoci a prvým januárovým dňom, ale niekedy v septembri s príchodom jesene... tak ako ten nový, školský... No, tak či onak, každý jeden z nás si môže povedať, že čokoľvek tento rok prežil, niečo sa skončilo a niečo nové začalo.

Vianoce sú obdobím, kedy si my ľudia zvykneme rekapitulovať, aký bol náš rok, čo dobré a čo zlé sme urobili, komu sme pomohli či nepomohli a čo by sme ďalej chceli robiť inak.

Je to čas, kedy to dobré z nás vychádza na povrch viac než po iné mesiace v roku... Neviem, čím to je, možno tá čarovná atmosféra v nás vyvoláva túžbu po pokoji a dobre, no viem, že **mojím veľkým želaním je**, aby to v nás

ľuďoch bolo stále. Aby sme k ľuďom okolo nás, a možno aj k tým cudzím na ulici, pristupovali s pokojom v hlase či srdci a láskou v očiach i skutkoch. Aby sme každú situáciu brali ako dar a či je dobrá či zlá, snažili sa vždy vziať si z nej čo najviac. Aby sme sa učili, učili stať sa lepšími. A aby sme učenie všeobecne nebrali ako nepríjemnosť, ale ako výzvu stať sa "NIEKÝM" - a mohli sme byť na seba hrdí. Aby sme sa nikdy necítili sami a vždy našli aspoň niekoho, komu sa môžeme zdôveriť... Aby sme sa pochopili, že nie vždy máme pravdu (pretože tú má vždy len naša mama ☺), aby sme s pokorou prijímali dobré rady a kritiku. Aby každý nový deň bol pre nás

vzrušujúci čistý papier a my držiac pero, vpíšeme naň nový príbeh.

Toto všetko, a ešte veľa síl na plnenie snov a túžob, želim každému jednému z nás pod vianočný stromček...

Nech rok 2015 ostane v našich srdciach ako pripomienka toho, že ten ďalší musí byť lepší a hlavne my máme povinnosť byť lepší...

Vaša Martha G.

Ak láska topí ľad, čo pani Zima vyčarila.

Ak dá človek viac, čo v sebe skrýva.

Ak vládne všade ticho
a počuť len praskať mráz.

Padajúce vločky
a v detských očiach je vidieť jas.

Tak prišla doba, keď každý pre každého má pár privetivých viet,
pre ten zázrak Vianoce

a nad čaro Vianoc nič krajšieho niet!

Vianoce

Láska a Vianoce patria k sebe. Na Vianoce slávime narodenie Lásky na Zemi. Láska sa rodí v ľudskom srdci. Prvými učiteľmi lásky v živote človeka sú jeho rodičia, ktorí ho učia lásku prijať a lásku darovať.

Keď chceme dať, musíme mať...! Môžeme dať to, čo nemáme?

Kto prežíva Vianoce s láskou, tak sa na ne vždy teší.

Naším žiakov z II.K sme položili nasledovné otázky:

Tešíte sa na Vianoce?

Prečo sa tešíte?

Pomáhate rodičom s vianočnou prípravou?

Máte už nakúpené darčeky?

- Áno, teším sa. Asi najviac na rodinnú atmosféru, že budeme celá rodina pokope. Tiež sa teším aj na vianočné filmy. Pomáham s ozdobovaním vianočného stromčeka, pečením medovníkov, ale aj s prípravou štedrovečernej večere. Darčeky ešte nemám.
- Áno, teším sa kvôli prázdninám, atmosfére, filmom. Pomáham zdobiť stromček, piecť, upratovať, vyzdobiť dom. Darčeky ešte nemám.
- Áno, lebo celá rodina sme spolu pri stole na večeri a je u nás vianočná pohoda. Samozrejme, aj na darčeky sa teším, ale to nie je všetko. Každý rok pomáham s upratovaním a pečením koláčikov. Darčeky ešte nemám, dnes ich idem kúpiť.

- Áno, veľmi sa teším, pretože je to deň, kedy sme celá rodina spolu. Večeriame, otvárame darčeky a pozeráme najkrajšie vianočné rozprávky. Určite áno, pomáham. Veľmi rada robím s maminou vianočné prípravy. Robíme veľké upratovanie, nakupujeme na Vianoce a stavíme vianočný stromček. V deň Vianoc varíme večeru, pripravujeme spolu stôl... Darčeky?

Niektoré veci mi ešte chýbajú, ale väčšinu darčkov mám už doma, aj zabalené.

- Áno, na Vianoce sa teším, ibaže Vianoce vždy rýchlo ubehnú a už môžem čakať len na ďalší rok. Na Vianoce sa teším preto, lebo sme všetci pokope, je to taká radosná chvíľa, dostávame darčeky, pekná atmosféra všade naokolo. Aj preto sa teším, lebo všetci pozeráme spolu vianočné filmy a jeme pri tom zákusky a sladkosti. Teším sa aj preto, že máme prázdniny. Nakúpené darčeky nemám, lebo rodičia ma neposluchajú... A mne? Neviem, čo mi Ježiško prinesie, ešte sme mu neposlali list... ☺

- Áno, na Vianoce sa veľmi teším. Teším sa preto, lebo celá rodina sme spolu, každý bude mať dobrú náladu. Teším sa aj na vianočnú atmosféru, ktorá bude všade vôkol nás, na sneh, ktorý, dúfam, bude. Mamine pomáhám so sestrou v kuchyni s pečením vianočných koláčikov a so sestrou ozdobujeme stromček. Darčeky ešte nemám. Podľa mňa, nie sú až také dôležité ako celá rodina pokope.

- Áno, na Vianoce sa už teším. Teším sa kvôli tomu, že budeme celá rodina pokope a budeme si tieto pekné sviatky užívať spoločne. Každý rok sa snažím pomáhať rodičom čo najviac, predsa je to veľa roboty, pochystať všetko potrebné. Darčeky ešte zatiaľ nemám.
- Na Vianoce sa teším, ale nie kvôli darčekom (asi aj tak nič nedostanem). Teším sa kvôli tomu, že budeme mať prázdniny a budeme celá rodina pokope, pretože cez rok sme spolu väčšinou len cez víkend. Teším sa aj na koláčiky, ktoré vždy pečiem so svojou maminou. Pomáham aj pri príprave stromčeka a papaní saloniek. Darčeky nakúpené nemám, pokiaľ viem, tak rodičia Ježiškovi ešte nepísali. Takže nič nedostanú... ☺

Za pekné odpovede ďakuje Lenka Michalovičová, II.K

Na slovíčko naši milí...

Viete o tom, že láska „ide“ cez žalúdok? Áno, aj! Hlavne, keď je jedlo pripravené s láskou. Dnes sme položili otázky našim majstrom odborného výcviku v školskej jedálni, ktorí nám každý deň pripravujú so svojimi zverencami – školskými - deťmi chutné jedlo. **Za milé odpovede im ďakujeme.**

Otázky

- 1) Baví vás to, čo robíte, teda vaša práca - zamestnanie?
- 2) Ako dlho sa už venujete žiakom?
- 3) Čím vás vedia žiaci potešiť?
- 4) Ste spokojná/ý s výkonmi žiakov?
- 5) Aké „preklepy“ žiaci najčastejšie robia?
- 6) Na akú vtipnú spomienku pri práci so žiakmi rada/rád spomínate?
- 7) Študovali ste v podobnom odbore?
- 8) Chystáte na Vianoce niečo výnimočné?
- 9) Pečiete/varíte doma často?
- 10) Chváľite vo svojom súkromí svojich žiakov?
- 11) Zasahuje vám vaša práca do súkromia?
- 12) Aký vianočný recept by ste nám odporučili?

Odpovede

Bc. Jana Priečková, hlavná majsterka OVY

- 1) Áno baví. Práca so žiakmi a MOV ma naplňa.
- 2) Žiakom sa venujem 28 rokov.
- 3) Potešiť? Stalo sa mi to mnohokrát, keď prišli a priniesli mi rôzne maličkosti, len tak, potešia ma aj pekným úsmevom, pozdravom, milým slovom...
- 4) Výkon žiaka ovplyvňuje jeho snaha pracovať a dôležitá je motivácia žiaka. Niektorí žiaci sú aktívni, snaživí a v práci si plnia svedomito svoje povinnosti, sú zruční. Nájdu sa aj u nás žiaci, ktorí o daný odbor nemajú záujem. Je to individuálne.
- 5) Preklepy? Neresti? Neskorý príchod na pracovisko.
- 6) Vtipná spomienka? Odrobili sme veľmi veľa akcií, pri dobrej nálade v partii býva veselo. To tu nemôžem...
- 7) Áno, študovala som v odbore, v ktorom pracujem.
- 8) Vianoce milujem, pripomínajú mi detstvo a tradície spojené s nimi. Výnimočné bude u nás to, že konečne po dlhých rokoch zasadne celá rodina k štedrovečernému stolu. Doteraz som mala deti v zahraničí...
- 9) Varím stále, pečiem zriedkavo, keď prídu domov deti.
- 10) Svojich žiakov chválim a často, vždy pozitívne prekvapia, aj keď v mnohých rodinách to majú deti ťažké...
- 11) Snažím sa oddeľovať prácu od súkromia, aj keď niekedy sa to úplne nedá.
- 12) Žltkové rezy alebo medvedie labky, linecké kolieska, vanilkové rožky u nás nikdy nesmú chýbať na stole.

Bc. Ján Krčík

- 1) Áno.
- 2) 15 rokov.
- 3) Tým, že prídu načas do školy.
- 4) Nie, očakávam väčšiu zaujatosť.
- 5) Nepomáhajú si ako kolektív.
- 6) Momentálne na žiadnu.
- 7) Áno, som vyučený v odbore.
- 8) Nie.
- 9) Varím, často.
- 10) Nie, na pochvalu mnohí nedozreli.
- 11) Určite áno.
- 12) Nevieťm ktorý. Mám rád tradičný Štedrý večer.

Bc. Mária Supuková

- 1) Áno a veľmi.
- 2) 37 rokov.
- 3) Záujmom, aktivitou, slušnosťou.
- 4) Áno, aj.
- 5) Povrchnosť, nedochvilnosť.
- 6) Na spoločné posedenie, keď žiaci pripravili čokoládový puding so šľahačkou, krásne nastreli, ozdobili, a potom... miesto cukru dali soľ... ale šľahačka bola super.
- 7) Aj.
- 8) Nie, klasika - kapustnica, ale bez mäsa, filé, šalát a o polnoci šunka, chren. Šľahačka.
- 9) Áno, často, stále a rada.
- 10) Áno.
- 11) Áno, je mojou súčasťou.
- 12) Možno medvedie labky ako maškrtka od babičky.

Suroviny:

300g hl. múky, 100 g. práškového cukru, 100 g mletých orechov, 1 vajce, 1 cera

Postup:

Suroviny zmiešame, vypracujeme bochník. Formičky nemastíme, do polovice naplníme cestom a dáme piecť do stredne vyhriatej rúry (160°C), záleží od rúry. Potom labky vyklopíme, necháme vychladnúť a posypeme práškovým cukrom.

Jedna dávka – 100 labiek.

p. Drahomíra Toráčová

- 1) Veľmi, a niekedy viac ako žiakov.
- 2) Mám pocit, že celý život, ba niekedy možno ešte viac...
- 3) Keď prídu načas a chcú tvoriť.
- 4) Niekedy áno, niekedy nie, ale počas odborného výcviku sa vždy snažia s veľkou zodpovednosťou degustovať a hodnotiť pripravené jedlá. Touto cestou by som sa chcela poďakovať všetkým žiakom, ktorí sa zúčastňujú s veľkou ochotou a profesionalitou na rozličných podujatiach, ktoré sa väčšinou konajú v sobotu, kedy predvádzajú svoje zručnosti, vedomosti a majú maximálne slušné správanie. A my sme na nich veľmi hrdé.

- 5) Keď nespolpracujú a neprijímajú ponúknuté šance v zdokonaľovaní v profesii.
- 6) Keď sa mi polievka dostala za blúzku a neboli to čerešne.
- 7) Áno.
- 8) Nie, pre mňa sú Vianoce o dodržiavaní tradícií, ktoré idú v mojej rodine z pokolenia na pokolenie.
- 9) Mám veľkú rodinu, takže dost' často varím, pečiem. Teším sa, keď im chutí a jedlo pochvália.
- 10) V súkromí nie, alebo len zriedka. Ak ma niečím prekvapia, čo sa týka odbornosti, správania, zvyknem hneď reagovať a pochváliť.
- 11) Áno, ak ma zaujme nový recept od žiakov, kolegov, veľmi rada ho prenesiem do súkromia.
- 12) Vianočných receptov sú plné masmédiá. Ja by som však chcela dať všetkým ľuďom na tejto našej krásnej planéte recept v podobe prania – veľa zdravia, rodinnej pohody, Božieho požehnania a celému svetu mier.

Môj súkromný recept pripravovaný vždy na Štefana pre tri osoby:

Bravčová panenka s kuracou pečeňou s brandy

Suroviny:	brav. panenka	600 g
	soľ – podľa chuti	(12 g)
	gríl. korenie	1-2 g
	olej	80 – 100 g
	sušené slivky	80 g
	brandy	100 g
	kuracia pečeň	150 g
	kečup	120 g
	červené víno	120 g
	maslo	100 g
	brusnicový kompót	

Postup:

Do panenky spravíme otvor, naplníme ju slivkami, ktoré sme predtým marinovali v brandy. Mäso opečieme po oboch stranách a dopečieme v rúre (170°C – 15-20 min.). Na oleji opečieme husaciu pečeň, odložíme na tanier a prikryjeme. Do výpeku po pečení pridávame kečup, červené víno, maslo a dovaríme do zhutnutia. Mäsko podávame nakrájané na plátky s opečenou husacou pečeňou a dekorujeme brusnicami.

Príloha: cestoviny – rezancové cesto, ktoré nakrájame na hrubé rezance a fritujeme v slnečnicovom oleji. Pri podávaní prelejeme omáčkou.

Rozhovor pripravila Kristínka Vabcová, III.F a Simonka Spišková, III.F

Future of money 3.0

Dňa 26.11.2015 sa v Bratislave v hoteli Devín konala medzinárodná konferencia na tému „**Budúcnosť peňazí**“. Konferenciu zorganizovala Nadácia F. A. Hayeka a pozvala na ňu okrem iných aj učiteľov ekonomických predmetov. O tejto konferencii som sa dozvedel prostredníctvom sociálnej siete Facebook,

a tak som sa na ňu prihlásil.

Veľmi ma potešilo, že ma vybrali ako účastníka a, samozrejme, aj to, že mi vedenie našej školy umožnilo zúčastniť sa tejto konferencie.

Konferenciu otvoril Matúš Pošvanc, predseda nadácie, ktorý privítal a predstavil jednotlivých prednášajúcich. Na konferencii boli títo

prednášatelia:

Václav Klaus - bývalý prezident a premiér ČR, **Ján Tóth** - viceprezident NBS, **Marek Lukeš** - generálny riaditeľ pre ČR, SR, Poľsko a Rakúsko Mastercard Worldwide, **Jakub Jedlinský** - lektor a konzultant v oblasti kryptomien, Katedra svetovej ekonomiky VŠE, Praha.

Po úvodnom príhovore, v ktorom nás Matúš Pošvanc oboznámil s obsahom konferencie a jej organizáciou, sa slova ujal Ján Oravec, predseda združenia slovenských podnikateľov, ktorý medzi nami privítal pána Václava Klaua, hlavného rečníka konferencie.

Prednáška pána emeritného prezidenta Václava Klaua trvala viac ako hodinu. Zmienil sa v nej o vývoji a smerovaní peňazí a finančnictva vo svete a v Európe. Pripomenul nám, že 01. 01. 2016 uplynie 25 rokov od liberalizácie cien vo vtedajšom Československu. Spomenul, ako vznikala česká a slovenská koruna, ako vznikalo euro – jednotná európska mena, ako sa postupne eurozóna rozrastá. Hovoril o úlohe Európskej centrálnej banky a jej vplyve na jednotlivé štáty eurozóny. Načrtnol vývoj eura a eurozóny tak, ako si ho on predstavuje. Samozrejme, on ako euroskeptik nedával veľkú šancu tejto mene, ani zachovaniu jej hodnoty a stability. Vo svojej prednáške porovnával euro a eurozónu USA, kde všetky štáty Únie používajú jednu menu – americký dolár.

Pán Klaus sa vo svojej prednáške venoval aj úlohe ECB a Bruselu. Povedal, že snahou Bruselu je obmedziť moc jednotlivých štátov, a tak vytvoriť jeden silný superštát na európskom kontinente. Svoju prednášku zakončil tým, že boli tu krásne sny a plány, ale príliv migrantov z islamského sveta už dnes veľa vecí zmenil a ešte veľa vecí zmení.

Ako prvý po Václavovi Klusovi mal prednášku Ján Tóth – viceguvernér NBS, ktorý viaceré tvrdenia pána Klusa poprel a spomenul kľúčovú úlohu NBS na finančnom trhu.

Marek Lukeš nás uviedol do bezhotovostnej budúcnosti využívania financií. Načrtol význam internetbankingu, bezhotovostných platieb pomocou platobných kariet, inteligentných smartfónov a hodínok. Spomenul, že táto budúcnosť je už takmer realitou na americkom a európskom finančnom trhu. Všetko záleží len od rozšírenia používania týchto inteligentných zariadení.

Posledným rečníkom bol Jakub Jedlinský, ktorý nám popísal vznik Bitcoinu, ako kryptomeny, jeho rozširovanie a postupné zavádzanie do života. Vysvetlil nám spôsob jeho súčasnej funkcie a použitia. Pripomenul, že bitcoin treba brať vážne, lebo ide o nový doteraz neznámy druh platidla, ktorý mal možnosť vzniknúť a má možnosť rozvíjať sa len v kyberpriestore.

Všetky prednášky boli mimoriadne zaujímavé a ak by bol medzi našimi študentmi záujem o ďalšie informácie, veľmi rád ich poskytnem.

Juraj Palášthy

Školské akcie 2015/2016

*Informácie o živote na našej škole si môžete prečítať
na webovej stránke školy: www.kalina.sk*

- Otvorenie školského roka 2015/2016 - Súťaž v aranžovaní -
- Nestlé - DOD - Aj starostu Lipníka sme oženili... - Svadba snov - Anglické predstavenie
- Návšteva z Turecka - Slávnostný obed pre veľ'vyslancov - Prekladateľská súťaž 2015
- Cezpoľný beh 2015 - EXPO ELKO 2015 - Svadobná tabuľa v A klube -
- Čo je farmárčenie? - Veľký futbal - Biela pastelka 2015 - Exkurzia v RKC -
- Posledný dúšok leta - Retz 2015 - Výstava Titanic
- Deň s mládežou - Exkurzia Interbeauty - INTERBEAUTY 2015 - Týždeň kresby v plenéri -
- Burza stredných škôl - Baristi v A klube -
- PRIEVIDZSKÝ RYTIER ČIERNEJ DÁMY 2015 - Levandulová... -
- Jeseň v školskej jedálni - Poľovnícka tabuľa - Členská schôdza ZO OZ - MŠ v badmintone -
- Koncert Márie Čírovej - Motivačné vzdelávanie - MŠ v stolnom tenise -
- Vedecká roadshow - Halloween v A klube - Prednáška o Japonsku -
- Halloweenske vyrezávanie tekvic - Raut v KaSS - Jablkové hody - Školenie kozmetičiek -
- Halloween trochu inak
- Olympiáda v španielskom jazyku 2015 - Olympiáda v anglickom jazyku 2015 -
- Kalina v Korze - Stužková slávnosť II.O - Umenie regiónu -
- Olympiáda v nemeckom jazyku 2015 - Laboratórne cvičenie - MŠ vo florbale 2015 -
- Nové trendy v kuchyni - Stredoškôlak - Jeseň na gazdovskom dvore -
- 21. Silná ruka stredoškôlakov - Kalina interaktívne stále prebieha - Hospodársky týždeň -
- Vzdelávanie carvingu - Víno kráľovnej Alžbety - Prevencia kriminality -
- Rozhovor s Richardom Sulíkom.

Komu sa nelení, tomu sa zelení

Stužková slávnosť v V.K, V.L, IV.F

NAVŹDY SA ZACHOVÁ V PAMÄTI STUŽKOVÁ.....

Naša stužková slávnosť sa konala 21. 11. 2015 v Kongresovej sále v Bojniciach. Bola sobota ráno a všetky naše dievčatá utekali urobiť poriadok so svojimi vlasmi a make-upom. Okolo štvrtej sme sa stretli v sále a všetko sme si ešte raz nacvičili. Asi o šiestej sa začali schádzať profesori a rodičia. Keď sme všetkých pousádzali, predstúpila naša spolužiačka a spustila svoj príhovor. Po tomto úvodnom kroku sa pustila hudba a začal nástup. Pomalým a istým krokom sme kráčali v dvoch radoch. Nasledovala oficiálna, dosť dlhá časť stužkovej. Dlhá sa vám zdá hlavne vtedy, keď musíte stáť na vysokých podpätkoch. Jedna naša spolužiačka skoro aj odpadla. Pri príhovoroch vyhrkla nejedna slza z očí našich rodičov a profesorov. Ďalej nasledoval samotný akt stužkovania, rodičovský a profesorský tanec. Po tejto oficiálnej časti nasledovala večera a po večeri program. Pri atmosfére, ktorá vládla v celej sále, program vyznel celkom vtípne a milo. S úderom polnoci sme si znovu nastúpili. Začali sme čítať „častušky“, zapálili sme svoje sviečky, prebrali tortičky od našej triednej profesorky. Po tejto ceremónii dopila poslednú kvapku šampanského z krčahu a rozbila ho tromi údermi o podlahu. Každý z nás si zobral jeden kúsok. No a opäť mohla pokračovať voľná tanečná zábava. O štvrtej ráno sa všetci pobrali do 333 klubu, a tam sme pokračovali aj nasledujúci deň. Okolo šiestej ráno sme ukončili naše oslavy a pobrali sme sa na „zaslúžený odpočinok“.

Možno naša stužková nebola tá najlepšia, ale pre nás všetkých ostane jediná a nezabudnuteľná. Chcela by som dodať už len toto: "Tešme sa, kým sme mladí!" - tak znie preklad latinskej študentskej piesne *Gaudeamus igitur*.

Nikola Kobelová, V.K

28. novembra sme konečne aj my zažili svoju stužkovú. Prípravy boli dlhé a náročné, ale stáli za to. Bohatý program, tematická polnoc a zábava počas celého večera. Stužkovú sme si naozaj užili a podľa vyučujúcich bola výborne zorganizovaná. 105 hostí, z toho 17 učiteľov. Z vedenia nás poctila svojou návštevou pani zástupkyňa Krčíková a Sudrová. Samozrejme, ďakujeme všetkým vyučujúcim, ktorí prijali naše pozvanie. Ďakujeme našej triednej pani profesorky Ing. Eve Eisenhardtovej za tematický a zaujímavý darček – každý dostal hodinky. Podarovala nám ich, aby sme si počas maturitného týždňa uvedomili, koľko trvá minúta, hodina či sekunda. Dúfame, že sa rovnako dobre zabavila aj ona.

Samo Chlpek, V.L

Čo povedať o našej stužkovej? Predchádzala jej kopa hádok, nevráživosť a nadávky. Vlastne, tam som si začal uvedomovať, že nie sme kolektív. Že ním nie sme, si uvedomujem aj teraz, ale o tom o chvíľku.

Tri dni nás delili od stužkovej a my sme nemali absolútne nič pripravené, teda okrem nástupu, príhovoru a časť spoločného tanca.

Prišiel pomyslený deň D, alebo deň M, nazvite si ho ako chcete. Sála bola fantasticky vyzdobená, šaty na dievčatách nádherné a ja som zapol sako, takže som bol tiež spokojný. Nakoniec všetko dopadlo tak, ako malo, aj keď sa to nezaobišlo bez pripitých ľudí (on/i vedía), no nechýbala ani zábava či pár momentov rovno na odpadnutie (Však, Saška?). Dokázali sme sa zomknúť pre spoločnú vec a všetko sa vydarilo, čo ma naozaj teší. Vydržali sme aspoň jeden deň bez hádok. A o tom kolektíve? Je prirodzené, že udalosť, akou bola stužková, vás spojí dokopy, no tak rýchlo, ako vás spojí, vás zase aj rozdelí. Som jednoducho realista a viem, že už nechýbalo veľa k tomu, aby prišla prvá hádka a prvé problémy. Ale asi radšej budem ticho a budem si užívať tieto chvíle, nech aspoň nie som ten, kto to pokazí.

Mirec K., IV.F

Vianočné trhy na Kaline

4. decembra 2015

pripravená na Vianoce? S výzdobou školy a stromčeka pred školou pomáhali študenti III.F, II.A, IV.J.

Stalo sa už tradíciou, že sa na začiatku adventného obdobia konajú na Kaline malé vianočné trhy. Drobné dekorácie, sladké medovníčky, darčkové predmety, voňavý punč – to všetko navodzuje vianočnú atmosféru. Na jej vytvorení sa podieľali študenti III.H, IV.H (obchod a podnikanie) a žiačky III. B (hostinský).

A všimli ste si ako je naša školička

Zdenka Gamanová

Exkurzie Výstava – Titanic 2015

Na tejto výstave sme mali možnosť vidieť stovky artefaktov, ktoré sa zachránili zo slávneho Titanicu. Celá výstava pravdivo zobrazuje vtedajšiu situáciu vo svete a celú históriu slávnej lode. Už na začiatku všetci dostali do rúk palubné lístky, na ktorých bolo meno cestujúceho, jeho vek, zaradenie, v akej triede na lodi cestoval a informáciu, že na konci výstavy môžu zistiť, či plavbu na Titanicu prežil alebo nie. Žiaci si prehliadli informácie o objavoch, vynálezoch a udalostiach, ktoré vtedy hýbali svetom. Pozerali sme film o stavbe Titanicu, jeho spustení na hladinu a príprave na prvú plavbu. Titanic bol vo svojej dobe najväčšou osobnou loďou sveta. Prevážali v nej poštu a aj cestujúcich medzi Európou a Severnou Amerikou. Loď stroskotala počas svojej prvej plavby vo vodách Atlantiku 15. apríla 1912. V ten večer tam umrelo viac než 1500 ľudí. Priestory výstavy boli plné exponátov, kusov nábytku, porcelánu a osobných predmetov cestujúcich – šperkov, kabeliek, oblečenia a iných zaujímavých vecí. Zaujímavé boli aj dokumenty, ktoré poskytlo Slovenské národné múzeum. Po stenách boli vyvesené tabule s citátmi mnohých cestujúcich.

Žiaci sa dostali do podpalubia a strojovne, mali možnosť vidieť sladkovodný ľadovec, ktorého sa mohli dotknúť. Bol o pár desiatok stupňov teplejší ako voda, v ktorej sa pri ponáraní Titanicu mnoho cestujúcich utopilo.

V závere výstavy nechýbal mostík z filmu Titanic, kde si návštevníci mohli spraviť fotografiu na pamiatku. Žiaci boli s výstavou spokojní a tešia sa na ďalšie, rovnako zaujímavé exkurzie. Ak ste výstavu nestihli, máte možnosť navštíviť ju do 16. januára 2016.

Nikola Kobelová, V.K

Hornonitrianska okresná knižnica v Prievidzi

27. 10. 2015 žiaci I.F mali netradičnú hodinu slovenčiny. Navštívili Hornonitriansku okresnú knižnicu v Prievidzi.

Pri vchode do knižnice sa nás ujala zamestnankyňa knižnice, ktorá bola veľmi milá. V miestnosti určenej na prednášky nám porozprávala o histórii knižnice. Oboznámila nás so základnými informačnými zdrojmi, ako je napríklad rešerš, bibliografia, ktoré sme si mohli prečítať.

Zaujali nás knihy pre nevidiacich, ktoré boli vzhľadovo veľmi zaujímavé. Dozvedeli sme sa o ich internetovej stránke, cez ktorú si môžeme zistiť, či danú knihu majú. Mali sme možnosť sa aj zaregistrovať. Čitateľ knižnice musí do určitej doby vrátiť knihy, ktoré si požičal. Pred knižnicou sa nachádza skrinka, do ktorej sa knihy vraciajú v prípade neprítomnosti zamestnancov knižnice.

Po prednáške sme sa presunuli do hlavnej knižnice, ktorá je rozdelená na dve časti – knihy pre dospelých a knihy pre deti a mládež. Mohli sme si pozrieť knihy, poprípade si ich aj požičať. Knihy boli usporiadané podľa abecedného zoznamu. Našli sme knihy rôzneho zamerania ako napríklad administratíva, ekonomika, geografia i knihy cudzích jazykov.

Knižnica umožňuje besedy so známymi slovenskými spisovateľmi. Hornonitriansku okresnú knižnicu v Prievidzi navštívila aj známa moderátorka Adela Banášová.

Cieľom našej návštevy knižnice bolo dozvedieť sa niečo nové a zaujímavé o knihách, knižnici a o spisovateľoch. Návšteva knižnice bola veľmi zaujímavá a radi by sme si ju zopakovali.

Korytáková, I.F a Rúrejová, I.F

Naše talenty

Próza

Prekliaty vršok

Bolo temné búrkové obdobie. Sedela som v mojej izbe na okne a pozerala, ako sa po oblohe kreslia žltou farbou blesky, ako kvapky dažďa padajú na zem a búchajú na parapetnú dosku. Všade bola tma. Lampy blikali, ako keby mal prísť koniec sveta. Ľudia utekali po chodníkoch, aby sa stihli schovať pred katastrofou, ktorá sa blížila. Všade nastal chaos. Cítila som sa ako v horore. Snívala som o tom, aké by to bolo zahrať si v katastrofickom filme. Bolo mi to príjemné, no miestami ma až zatriaslo od strachu.

Zrazu niekto zabúchal na dvere. Prebrala som sa a išla otvoriť. Pomaly som otvorila dvere, no nikto tam nebol. Myslela som si, že sa mi to iba zdalo. Potom ma oviaľ chladný vánok. Bola mi zima, ale o chvíľu mi bolo opäť horúco. Nechápala som, čo sa to so mnou deje.

Vtom som zbadala akúsi

postavu, ako sa ku mne pomaly ale isto blíži. Bola celá v čiernom, iba oči jej svietili namodro. Musela som si dať facku, aby som sa uistila, či je to skutočné, ale bolo. Ako sa ku mne postava blížila stále rýchlejšie a rýchlejšie, mňa posúvalo dozadu, až ma prichytila stena. Už som sa nemala kde uhnúť. Strašidelná postava už bola pri mne, nemohla som sa brániť. Videla som iba, ako mnou prebehlo silné modré svetlo a ja som padla na zem, udrela som si hlavu tak, že som omdlela na pár sekúnd. No keď som sa prebrala, strašidelná postava tam už nebola. Vedela som, že sa niečo deje, no nevedela som si vysvetliť, že čo. Snažila som sa zdvihnúť zo zeme, no márne. Sedela som tam ešte asi 10 minút, a potom sa mi podarilo postaviť sa na nohy. Zavrela som dvere a povedala som si, že už je dosť hodín, tak si pôjdem ľahnúť. Prezliekla som sa, ľahla do postele a netrvalo dlho, zaspala som. Keď ráno odbilo sedem hodín, zobudila som sa na veľký buchot, ktorý prichádzal z vedľajšej izby. Ešte som mala oči zalepené, ale musela som sa tam ísť pozrieť. Prišla som do izby a v okne som videla tú istú postavu, ktorá sa mi zjavila včera večer. Ostala som vystrašená, či mi neublíži. Ale vtom prišla domov moja mama z práce. Pýtala sa ma, či som sa sama doma nebála, ale ja som jej neodpovedala. Stále som sa pozerala do okna, kde som videla postavu. Mama ma chytila za rameno a spýtala sa ma, či sa mi nič nestalo, keď som taká divná. Rozhodla som sa, že jej poviem, čo sa včera večer stalo. No keď som jej to povedala, tak ma vysmiala a uistovala ma, že to bol len sen a nie realita. No ja som si stála za tým, že sa to naozaj stalo. Ale bolo zbytočné o tom presvedčať moju mamu. Aj tak by mi neuverila.

Zobrala som sa a išla si usporiadať myšlienky do vane. Napustila som si plnú vaňu vody, pena mi vychádzala až von. Ale stále som mala pred očami to, čo sa mi stalo. Nevedela som na to zabudnúť a musela som nad tým rozmýšľať. Vtom ma pochytila neskutočná bolesť v pravom boku. Voda začala žiariť ako oči príšery, ktorú som videla. Rýchlo som sa zdvihla a zistila som, že som to ja, čo svieti. Modrá žiara mi vychádzala presne z toho miesta, kadiaľ cezo mňa prešla modrá žiara. Začala som kričať na mamu, ale žiarivá farba hneď zmizla. Poutierala som sa a išla pozeráť telku. Ležala som na gauči a zrazu ma začalo bolieť brucho, chytili ma kčče. Zvíjala som sa na gauči od bolesti asi polhodinu, a potom to prestalo. Vydýchla som si.

Odbilo deväť hodín večer a ja som bola dosť unavená, tak som si išla ľahnúť. Zaspala som. V tú noc sa mi začali snívať dosť čudné veci. Videla som iba svetlá, ktoré blikali načerveno a namodro. Po chvíľke sa ukázalo, že sú hasiči, sanitka a polícia. Videla som, ako ľudia plačú a kričia. Dostala som sa hlbšie do sna a snažila som sa rozhliaďnuť okolo seba. Zistila som, že sa to stalo v lese pri ceste. Začala som sa báť a utekať do lesa, ako keby ma tam niečo ťahalo. Pribehla som k veľkému starému stromu, pri ktorom bol modrý papierik s modrým nápisom: „DÁVAJ POZOR! STANE SA NIEČO ZLÉ! BUDE TO PRESNE TAKTO ISTO, AKO TO VIDÍŠ TERAZ! UPOZORNI NA TO ĽUDÍ A

ZACHRÁŇ NEVINNÝCH!" Rýchlo som bežala späť na miesto tragédie, aby som zistila, kde a čo sa vlastne stalo. Rozhliadla som sa po okolí. Miesto som poznala, ale nevedelo mi napadnúť, kde to je. Až po chvíľke uvažovania mi „docvaklo“, že je to vršok kúsok od nášho domu. Ďalej som zisťovala, čo sa stalo, snažila som sa prebojovať úplne dopredu, aby som lepšie videla. Zbadala som havarované auto, ktoré zišlo z cesty a ostalo prevrátené na streche. Hasiči z neho vytiahli dvoch ľudí. Prvý bol dospelý chlap a druhé malé dieťa, ktoré mohlo mať asi tri roky. Chlap bol na mieste mŕtvy a dieťa sa snažili oživiť, ale márne. Po hodine oživovania dieťa zomrelo. Hneď nato začala veža odbíjať dve hodiny poobede. Sanitka už odchádzala, blikali jej svetlá, ktoré mi zasvietili do očí, a vtom som sa zobudila.

Po prebudení som mala zlý pocit a nutkanie to ísť povedať mame. Zobrala som sa teda za ňou a povedala som jej všetko, čo sa mi snívalo, ale ona sa mi začala iba smiať do očí. Začala mi zase rozprávať tie jej rečičky, že to iba mne pracuje fantázia. No ja som v sebe mala pocit, že sa niečo naozaj stane. Chcela som ísť na políciu a vybaviť, aby cestu uzavreli a dali tam zábradlie. No aj tam mi nikto neveril. Ani som sa tomu nečudovala. Nevedela som, čo mám robiť a to už bolo po druhej. Začala som plakať, bola som v koncoch. Ja sama som nevedela nič spraviť, iba som bežala na vršok. Keď som bola kúsok od miesta nešťastia, videla som, ako tam blikajú silné svetlá. Začala som bežať ešte rýchlejšie, ledva som lapala po dychu. Konečne som dobehla na miesto a videla som všetko presne tak isto, ako v sne. Hneď som volala mame, aby sa prišla pozrieť, že som mala pravdu a ona sa mi smiala. Uvedomila som si, že som mohla zachrániť dva životy, keby mi niekto veril. Keď som prišla domov, začala som rozmýšľať, prečo sa to deje práve mne a prečo práve mňa si čudesa potvora vybrala.

Toto nebol môj posledný sen, ktorý sa mi sníval a zároveň sa stal skutočnosťou. Nebudem prezrádzať hneď teraz, čo v tých snoch bolo. To sa dozviete nabudúce.

Kika Stančeková, II.J

Poézia

Leto

Pomaly sa končí leto,
a moje srdce plače preto.
Cez ten krásny letný čas
som v srdci pocítila mráz.

Ten mráz nebol z pocitu zimy,
on nastal z pocitu viny.
Tá vina bola kvôli láske,
vďaka ktorej som sa začala cítiť krásne.
Časom začalo byť všetko vážne
a už nič nebolo také krásne.
Vďaka tebe som pocítila lásku,
no neskôr môj život začal visieť na vlásku.
Prečo som dovolila, aby som sa zaľúbila do teba,
veď som pred tým dokázala žiť bez teba.
Zároveň si takú otázku kladiem,
či bez teba to ďalej zvládnem.
Tak veľmi ti chcem povedať ako ťa ľúbim
a pokojne ti aj lásku navždy sľúbim.
Prečo sa spoločnému šťastiu bránime?
Asi nám nedochádza, že takto jeden druhého navždy stratíme.
Kedy pochopíš, že ťa tak veľmi mám rada
a to, že ťa nemám pri sebe, je pre mňa obrovská strata.
Tak ako začína obdobie zimy,
ja začínam byť na pokraji svojej sily.
Nastali už prvé mrazy
a môj anjel ma zas stráži.
Po dlhom čakaní nastala zima
a v tvojom živote sa objavila žena iná.
Ona je tá, ktorá sa bude dotýkať tvojich pier
a ja som len súčasťou tvojich hier.
Prečo pre mňa znamenáš tak veľa?
Asi je to tým, že si jediný, ktorého som vždy tak chcela.
Jediný aj ostaneš,
pretože v mojom srdci navždy zostaneš.
Každému dávam len šancu jednu,
no ty si už mal nie len jednu.
Ty ešte stále jednu šancu u mňa máš,
no ty sa s ňou stále iba hráš.
Ale pozor, aj mňa to raz prestane baviť
a moje srdce sa ťa potom dokáže ľahko zbaviť.
Aj keď sa ťa potom zbavím,
aj tak vo mne ostane tvoj kúsok malý.
Už nastala zima
a tvoje teplo mi tu chýba.

Keď tak chceš život bezo mňa mať,
tak som ochotná sa ťa navždy vzdať.
Cez túto zimu v mojom srdci zazvoní zvonec
a tej lásky nastane konečne koniec.
Všetko to začalo letom
tak nech láska sprevádza ťa svetom.
Skončilo to zimou
a ty už môžeš byť šťastný so ženou inou.

Nikola Franková, I.F

Do nového roku

Do nového roku veľa splnených snov Ti prajem.
Nech Tvoje srdce pre vernú lásku denne bije
a šťastie na duši Ti radostne žije.

Hm, a aké predsavzatie do nového roku si treba dať?
No predsa aspoň 24 hodín denne
sa milo usmievať.

Vianoce 2015

Biely sneh, na okne kvety mrazivé,
všetky deti už túžia po zime.
So zimou Vianoce prichádzajú,
radosť do detských očí prinášajú.
Prežite ich v kruhu blízkych duší,
nech láska a spokojnosť zo všetkých srší.

*Milí čitatelia, prajeme Vám krásne Vianoce, veselého Silvestra
a všetko dobré v novom roku 2016.*

Príspevky do školského časopisu poskytli:

Ing. Marta Gaplovská, Ing. Juraj Palásthy, Bc. Jana Priečková, Bc. Ján Krčík, Bc. Mária Supuková, p. Drahomíra Toráčová, Mgr. Viera Mádrová, Mgr. Zdenka Gamanová, Kristína Vabcová, III.F, Simona Spišková, III.F, Nikola Franková, I.F, Koryťáková, I.F, Rúrejová, I.F, Samuel Chlpek, V.L, Kika Stančeková, II.J, Miroslav Kamody, IV.F, Nikola Kobelová, V.K, Lenka Michalovičová, II.K

Redakčná rada:

Miroslav Kamody, IV.F
Kristína Vabcová, III.F
Simona Spišková, III.F
Lenka Michalovičová, II.K
Nikola Franková, I.F
Romana Krpelanová, I.F
Kika Stančeková, II.J
Mgr. Viera Mádrová

Jazyková úprava: Mgr. Alena Cagáňová
Grafické spracovanie: Mgr. Viera Mádrová
Tlač: Jozef Valuška

Stredná odborná škola obchodu a služieb
Nábr. J. Kalinčiaka č.1, 971 01 Prievidza
www.kalina.sk, e-mail: casopis.kalina@gmail.com